

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 321/05-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 23. novembra 2005 predbežne prerokoval sťažnosť D. V., K., v ktorej žiadala o „*pomoc, radu a rýchle vybavenie*“ vo veci vymáhania a zvýšenia výživného pre maloleté deti, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť D. V. **o d m i e t a** pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 6. septembra 2005 doručená sťažnosť D. V., K. (ďalej len „sťažovateľka“), v ktorej žiadala o „*pomoc, radu a rýchle vybavenie*“ vo veci vymáhania a zvýšenia výživného pre maloleté deti.

Sťažovateľka vo svojej sťažnosti uviedla, že „*Dňa 7. februára 2003 som požiadala Okresný súd v Trebišove o zvýšenie výživného, pričom som sa presťahovala v roku 2003 s deťmi do Košíc. Preto príslušný súd odstúpil spis do Košíc. V Košiciach začali konečne konať a rozsudok nadobudol právoplatnosť až 10. decembra 2004. Keďže manžel má exekúciu, tak som musela požiadať súd, aby mu poslali do zamestnania rozsudok o zvýšení*

výživného. Na moje prekvapenie som musela zase písať do Trebišova žiadosť. Odtiaľ mi poslali odpoveď, že o tom musí rozhodnúť príslušný súd, ktorý vydal tento rozsudok. Tak som čakala, ako to dopadne. Až 17. januára 2005 mi poslali konečne odpoveď, že musia vec odstúpiť na kraj, lebo miestna príslušnosť môjho bydliska je Košice II a nie Košice I. Tak som čakala ďalej. V júli 2005 mi prišiel oznam, že vec postúpili na Košice II, ale pečiatka na obálke bola z júla a v liste z 31. marca 2005! ... Už je pomaly rok od prejednania môjho prípadu a stále nemá kto poslať rozhodnutie o zvýšení výživného bývalému manželovi do zamestnania“.

Sťažnosť sťažovateľky nespĺňa náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom uvedené najmä v ustanoveniach § 20 ods. 1 a 2, ako aj v ustanovení § 50 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). K sťažnosti sťažovateľky nebolo pripojené splnomocnenie pre právneho zástupcu na zastupovanie sťažovateľky pred ústavným súdom.

Sťažnosť sťažovateľky ďalej neobsahovala návrh rozhodnutia vo veci (petit), odôvodnenie, jednoznačné označenie, ktoré ústavné práva sťažovateľky boli porušené, kedy a akým konaním k tomuto porušeniu došlo a chýbali dôkazy vzťahujúce sa na sťažovateľkou namietané porušenie práva.

Ústavný súd výzvou z 28. septembra 2005 (doručenou sťažovateľke podľa doručenky 10. októbra 2005) upozornil sťažovateľku na náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom, ako aj skutočnosť, že jej sťažnosť zákonom predpísané náležitosti nespĺňa. Sťažovateľka bola vyzvaná, aby v lehote 21 dní od doručenia výzvy doplnila svoju sťažnosť tak, aby spĺňala náležitosti v zmysle ustanovení zákona o ústavnom súde, pokiaľ sťažnosť nemá byť odmietnutá podľa ustanovenia § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Sťažovateľka však svoju sťažnosť nedoplnila ani do dňa predbežného prerokovania sťažnosti ústavným súdom.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa ustanovenia § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Podľa ustanovenia § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. Návrh musí podpísať navrhovateľ alebo jeho zástupca.

V zmysle ustanovenia § 20 ods. 2 citovaného zákona sa k návrhu na začatie konania musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie sťažovateľa advokátom, ak tento zákon neustanovuje inak. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom.

Sťažnosť sťažovateľky nespĺňa náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v ustanoveniach § 20 ods. 1 a 2, ako aj v ustanovení § 50 zákona o ústavnom súde.

Sťažovateľka aj napriek výzve ústavného súdu z 28. septembra 2005 nedostatky svojej sťažnosti neodstránila, hoci bola na možnosť odmietnutia sťažnosti podľa ustanovenia § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde upozornená.

Z uvedených dôvodov ústavný súd sťažnosť sťažovateľky podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. novembra 2005